

РЕШЕНИЕ

№ 41706

гр. София, 12.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 12.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9370** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 211 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на Д. В. С. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № 513з – 9511/08.08.2025 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл.204, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР във вр. с т.т. 15, 19,20, т. 28, б. „а“ и г“ от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, чл. 197, ал.1, т. 6 от ЗМВР и чл. 203, ал.1, т.13 от ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 226, ал.1, т. 8 от ЗМВР е прекратено служебното правоотношение в МВР на жалбоподателката от длъжността командир на отделение в 03 група „Опазване на обществения ред“ на сектор „Общинска полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ по допълнителния щат към щата на СДВР, считано от датата на връчване на заповедта на 15.08.2025 г.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че дисциплинарно - наказващият орган /ДНО/ не е съобразил и правилно оценил поотделно и в тяхната съвкупност събраните по време на дисциплинарното производство доказателства. Жалбоподателката не отрича, че на 25.02.2025 г. късно вечерта е управлявала МПС и причинила ПТП с него. След ПТП – то обаче е направила всичко възможно за ограничаване на вредните последици. Отрича да е управлявала автомобила след употреба на алкохол, а отказът да се тества за употреба на алкохол мотивира с лични причини. Евентуално лошото отношение към лицата от аварийната група на „Столичен електротранспорт“ ЕАД и водачката на трамвая, счита, че се дължи на силния удар в стълб и изпадане в безсъзнание, както и на притеснения във връзка със здравословното състояние на

майка Й. Твърди, че на посочените в заповедта дата и час не е нарушила служебната дисциплина, поради което неправилно ѝ е наложено дисциплинарно наказание. Дисциплинарното наказание не съответства и на целта на закона, защото с него се прекратява служебното правоотношение, въпреки добрите данни за поведението ѝ като служител на МВР в продължение на 24 години. Претендира разноски по списък. В хода на съдебното производство се представлява от адв. И., ВТАК. Представени са писмени бележки.

Ответникът – директорът на СДВР, чрез юрисконсулт С., прави искане за оставяне на жалбата без уважение и постановяване на съдебен акт, с който да се остави в сила процесната заповед като правилна и законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен съд София - град, 43 - ти състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От представените по делото доказателства се установява, че Д. В. С. е назначена за пръв път в структурите на МВР през 2001 г. като „полицай“ в „Паркинги и гаражи към СО“, сектор „Контрол на пътното движение, направление „ПП – КАТ“ при СДВР. Към датата на издаване на оспорената заповед е заемала длъжността „командир на отделение“ в 03 група „Опазване на обществения ред“ на сектор „Общинска полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ по допълнителния щат към щата на СДВР, назначена със заповед №513з– 4850/08.05.2024 г.

Дисциплинарното производство е образувано със Заповед № 513з – 2603/12.03.2025 г. на директора на СДВР, въз основа на данни, съдържащи се в докладна записка рег. № 513 р-20636/26.02.2025 г. по описа на СДВР. Данните са за това, че на 26.02.2025 г., около 00.30 ч. от дежурен полицейски служител в отдел „Пътна полиция“ - СДВР (ОПП-СДВР) е получена информация, че на 25.02.2025 г. около 22.40 ч. на [улица], пред „Г. площад“ е възникнало пътнотранспортно произшествие. От изпратения на място екип е установено, че лек автомобил марка „БМВ“, модел „116 И“, с рег. [рег.номер на МПС] е самокатастрофирал в стълб на уличното осветление. Самокатастрофиралият автомобил се намирал върху трамвайните релси и пречел на движението на трамваите. Установено е, че автомобилът е собственост на Н. М.. На местопроизшествието се е намирала младши експерт Д. В. С. - командир на отделение в 03 група „Опазване на обществения ред“ на сектор „Общинска полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ по допълнителен щат към щата на СДВР, която е опитала да прикрие деянието си, като е заявила пред екипа на ОПП - СДВР, че не е управлявала автомобила. От намиращите се на място свидетели на произшествието с установено, че именно Д. С. е управлявали самокатастрофиралият автомобил, като същата е залитала и е отправила заплахи и обиди спрямо свидетелите. Младши експерт С. е била изпробвана за употреба на наркотични вещества, като пробата е отрицателна, но е отказала да ѝ бъде извършена проверка с помощта на техническо средство (Алкотест дрегер 7510) с цел установяване концентрацията на алкохол в издишания въздух. На служителката е съставен АУАН серия ГА №3330226 по чл. 20. ал. 2 и чл. 174. ал. 3 от ЗДвП и ѝ е издаден талон за медицинско изследване № 0006013, което тя не е изпълнила. За настъпилото произшествие е издаден протокол за ПТП № 2025-1022-2905-1 от 26.02.2025 г. На Д. С. е издадена заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1,6. „б“ от ЗДвП № 561/26.02.2025 г., с която свидетелството ѝ за управление на МПС е отнето.

Изготвена е Обобщена справка рег. № 513з – 66724/23. 06. 2025 г. за резултатите от проведеното дисциплинарно производство по чл. 207, ал. 1 от ЗМВР, образувано със Заповед № 513з – 2603/12.03.2025 г. на директора на СДВР, с която служителката е запозната, както и с всички материали от дисциплинарното производство. Не е дала писмени обяснения след запознаване с обобщената справка и материалите от дисциплинарното производство, за което е съставен

протокол рег. № 513р – 68139/26. 06. 2025 г. по описа на СДВР.

Изготвено е становище от ДРО, с което е направено предложение до директора на СДВР за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ на служителката и прекратяване на служебното правоотношение с МВР.

Издадена е процесната заповед, в която ДНО е приел за установено от фактическа страна, че на 25.02.2025 г., вечерта около 22.30 ч., в извънработно време, младши експерт Д. В. С., в [населено място] по [улица], управлявайки лек автомобил марка „БМВ“, модел „116 И“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Н. М., с посока на движение от [улица]към [улица]самокатастрофирала в електрически стълб на уличното осветление на [улица]. Тъй като самокатастрофиралият автомобил представлявал пречка за движението на трамваите по трамвайната линия, бил подаден сигнал и на място пристигнала дежурна аварийна група. При пристигането им, младши експерт С. поискала от тях да изместят автомобила от релсовия път на трамваите, като след отказа им да направят това до идването на контролните органи от ОПП - СДВР и получаване на разрешение от тях, същата повишила тон и казала, че тя е полицията. Дежурната аварийна група възприела жалбоподателката като служител на МВР.

На мястото на произшествието С. имала грубо, обиждащо и заплашително поведение спрямо служителите от Столичен електротранспорт, видно от сведенията на свидетелите Й., Х.. С., Д. и П.. С. използвала изрази, като: „Вие ли ще ми създавате проблеми. П. си хубаво. Не знаете с кой си имате работа, сега ще видите какво ще ви се случи, сега ви започват проблемите, бял ден няма да видите.“; „Боклуци такива“; „Боклуци“. Свидетелите Й., Д. и П. дават сведения, че С. лъхала на алкохол. В района на ПТП-то имало доста хора, както минавачи, така и такива, които стояли в близост, гледали към колата, към полицейските органи и обсъждали помежду си случая

Контролните органи изискали от С., в качеството на водач, да бъде изпробвана с техническо средство за установяване употребата на алкохол в издишания въздух с алкотест Дрегер 7510, номер ARDM-0217, като служителката отказала да бъде тествана за употреба на алкохол. Поради отказа, срещу С. е съставен АУАН серия GA № 3330226/26.02.2025 г. за нарушение на 174, ал. 3 от ЗДвП, както и за нарушение на чл. 20. ал. 2 от ЗДвП. Полицейските служители й издали и талон за медицинско изследване № 0006013, на което изследване жалбоподателката не се явила. Отнето й е СУМПС, издадено е НП.

В дадените от служителката обяснения под формата на сведение рег.№513р-30741/24.03.2025 г., С. признава, че е управлявала автомобила, но нямала спомен как точно е катастрофирала. В сведението си служителката заявява, че след приключване на смяната на 25.02.2025 г., била на гости на близка приятелка. Около 23.00 ч. получила телефонно обаждане от майка си, че не се чувствала добре. С. се притеснила, тръгнала с колата към майка си, след което й прилошало. Посочва, че няма никакъв спомен за катастрофата. Твърди, че причината да откаже проба за алкохол е защото била много стресирана от обаждането на майка си и „в шок от самокатастрофата“.

Направен е извод, че на 26.02.2025 г., около 00.30 ч.. в извънработно време, младши експерт Д. В. С., полицейски орган в СДВР. в качеството си на водач на лек автомобил марка „БМВ“, модел „116 И“, с рег. [рег.номер на МПС] , след като е самокатастрофирала в електрически стълб на уличното осветление, в [населено място] на [улица], не се е подчинила на разпорежданията на контролните органи от отдел „Пътна полиция“ - СДВР, като е отказала да бъде проверена за употреба на алкохол с техническо средство и не се е явила в срок за даване на кръвна проба за

химически анализ за наличие на алкохол в кръвта.

Деянието е квалифицирано от правна страна като нарушение на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, т. 15, 19, 20 и 28 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, с което е уронен престижа на службата. Изложени са подробни мотиви, че служителката е нарушила ЗДвП, отказала е да бъде тествана за употреба на алкохол след като е причинила ПТП, с което е създала впечатление, че служителите на МВР могат да не спазват законите, могат да не изпълняват полицейски разпореждания.

Направен е извод, че младши експерт С. не е съобразила поведението си с изискванията за етично поведение на държавните служители в МВР, с което не е опазила доброто име на институцията, не е дала личен пример с поведението си да насърчава хората да уважават закона, не е допринесла за изграждането и утвърждаването на положителния образ на МВР, с което е уронила престижа на службата.

ДНО е приел, че с действията си служителката е уронила престижа на службата, доколкото нейните действия са станали достояние на служители при ОПП при СДВР, извършили проверката на С. на посочената дата, на дежурни в ОДЧ при СДВР, на началника на ОПП-СДВР, на началника на ОЗ сектор ООДЦ-СДВР, както и на други служители от СДВР. Също така действията са станали достояние и на други граждани, тъй като деянието ѝ е станало на обществено място в [населено място] на [улица]. Както е установено по производството, имало е доста хора в района на ПТП-то, както минувачи, така и такива, които стояли в близост, гледали към колата, към полицейските органи и обсъждали помежду си случая, като някои разговаряли със С..

ДНО е приел, че с поведението си младши експерт С. е извършила нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР - „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“, за което на основание чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР - „деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“, е предвидено налагането на дисциплинарно наказание „уволнение“.

С тези мотиви е издадена процесната заповед.

В хода на съдебното производство не са представени доказателства, които да установяват различна фактическа обстановка от приетата от ДНО и доказана в хода на дисциплинарното производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган по чл.204, т.3 ЗМВР, от директора на СДВР.

Спазени са изискванията за форма и съдържане на административния акт по чл.210, ал.1 ЗМВР, както и преклузивните срокове по чл.195, ал.2 ЗМВР. Съгласно чл.195, ал.2 ЗМВР за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. Съгласно чл.196, ал.1 ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Съгласно ал.2 от същата разпоредба, дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите по дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. Видно от поставената резолюция върху становището с резултатите от извършената проверка, най-ранната дата, на която следва да се

приеме, че ДНО се е запознал с материалите от дисциплинарното производство е 14.07.2025 г. и от тази дата е започнал да тече предвиденият в чл.195, ал.2 ЗМВР срок. Едва с представянето на становището на дисциплинарно-разследващия орган и запознаването с неговото съдържание от компетентния дисциплинарно-наказващ орган последният формира безпротиворечив извод за откриване на нарушението и неговия извършител - чл.195, ал.2 във вр. с чл.207, ал.12 ЗМВР. В този смисъл Решение № 14041 от 15.11.2018 г. на ВАС по адм.дело № 10658/2017 г. ВАС е посочил изрично, че становището по чл.207, ал.12 ЗМВР е адресирано до ДНО и в него са инкорпорирани всички обстоятелства, релевантни към дисциплинарната отговорност на служителя и формираното въз основа на тях заключение на дисциплинарната комисия, т.е. дефинитивно следва съдържанието на обобщената справка, по аргумент на чл.53 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015 г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, издадена на основание чл.215а ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба "в становището по чл.207, ал.12 ЗМВР освен реквизитите от обобщената справка се включва и оценка на допълнителните обяснения и възражения на държавния служител въз основа на събраните доказателства и се посочва наличието или липсата на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност". Както се посочи, становището на ДРО е представено на ДНО на 14.07.2025 г., видно от положената върху същото резолюция. Заповедта е издадена на 08. 08. 2025 г., в срок.

На служителката е предоставена законово гарантираната възможност да представи писмените си обяснения по случая до ДНО на основание чл.206, ал.1 ЗМВР. Спазена е и процедурата по издаване на заповедта, включително и законовите изисквания за провеждане на дисциплинарното производство. От страна на административния орган са обсъдени всички факти и обстоятелства по случая, извършени са процесуални действия от страна на помощния орган ДРО, обективирани подробно в обобщената справка и становището до ДНО. Събрани са по надлежния ред съответните доказателства, обсъдени са поотделно и в съвкупност, не е нарушено и правото на защита.

Спазена е разпоредбата на чл.206, ал.2 ЗМВР, която изисква при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание да се преценят всички факти и обстоятелства по случая, тежестта на нарушенията и настъпилите от тях последици за държавната служба, за гражданите, формата на вината на държавния служител, както и цялостното поведение по време на службата. Наведените в жалбата възражения за съществени нарушения на административно -производствените правила са неоснователни и недоказани. В заповедта са изложени подробни мотиви, и както се посочи обсъдени са всички факти и обстоятелства по отделно и в съвкупност.

Оспорената заповед е издадена и при правилно приложение на материалния закон.

Не се споделя от настоящия съдебен състав становището на жалбоподателката, че дисциплинарно - наказващият орган не е обсъдил в съвкупност събраните доказателства и е стигнал до неправилен извод за извършено дисциплинарно нарушение. Доказателствата са обсъдени в съвкупност, както писмените, така и снетите сведения от свидетелите на инцидента. Напълно безспорно е доказано, че Д. В. С. е отказала да изпълни разпореждането на контролните органи след причинено от нея ПТП да се тества за употреба на алкохол, както и впоследствие да даде кръвна проба за изследване на наличието на алкохол в нея. Жалбоподателката е дългогодишен служител на МВР и поведението ѝ е в разрез не само с нормативно установените правила, а и в грубо противоречие с етичните правила.

От приетите по делото доказателства се установява по категоричен начин, че на 25. 02.

2025 г. Д. В. С. е извършила деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата, които съгласно чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР представляват тежко нарушение на служебната дисциплина.

Съгласно т.15 от Етичния кодекс за поведение на държавни служители в МВР, държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме. В процесния случай жалбоподателката е държавен служител в МВР, заемащ длъжността командир на отделение в 03 група „Опазване на обществения ред“ на сектор „Общинска полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ по допълнителния щат към щата на СДВР и като такава с оглед фактите по делото е извършила нарушение, като е управлявала МПС и причинила ПТП, но е отказала да бъде тествана за употреба на алкохол. Има сведения на свидетели, че е лъхала на алкохол. Като е отказала да бъде тествана за употреба на алкохол самата тя е възпрепятствала доказването на обстоятелството, че не е управлявала МПС след употреба на алкохол. Законосъобразното поведение е изпълнение предписанията на контролните органи и извършване на тест за употреба на алкохол. Всяко друго поведение е в нарушение на установения ред и правила, спазването на които е дължимо от всички граждани, включително и от служителите на МВР.

Правилно ДНО е приел, че действията са несъвместими и с етичните правила от Етичния кодекс за поведение на държавни служители в МВР, регламентирани в т.19 - държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява, предвид че неправомерните действия са станали достояние на други служители и служби в МВР, както и на служители на Столичния електротранспорт и граждани, които са станали свидетели на инцидента. Нарушена е и т. 20 - държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си – безспорно поведението на мл.инспектор Д. В. С. в случая е в пълно противоречие с очакването на обществото, а именно, че полицейският служител предотвратява, пресича и разкрива неправомерни деяния, служейки за пример на гражданите.

Безспорно са нарушени и т.28, б."а" и „г“ от Етичния кодекс - държавният служител, независимо от заеманата длъжност по време на изпълнение на служебните си задължения или извън установеното работно време или по времето на ползване на отпуск в качеството си на участник в пътното движение се подчинява на нормативно определените правила за движение по пътищата в Република България. Държавният служител не отказва да му бъде извършена проверка и се подчинява на разпорежданията на контролните органи относно установяване на управлението на моторно превозно средство след употреба на алкохол, наркотични вещества или техни аналози. Служителката е нарушила чл.20, ал. 2 и чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Въпреки, че е участвала в ПТП и при поведение, предизвикващо съмнение за управление на МПС след употреба на алкохол, С. е отказала да изпълни разпореждането на контролните органи да бъде

проверена за употреба на алкохол, като е отказала да бъде тествана с техническо средство на място и впоследствие не се е подчинила на разпореждането на контролните органи за даване на кръвна проба за химическо изследване за установяване на това.

Нарушаването на етичните правила за поведение, с което се уронва престижът на службата представлява тежко дисциплинарно нарушение. Това е така, защото полицейският служител е длъжен да пази доброто име на институцията, която представлява, да насърчава хората да уважават закона, като дава личен пример с поведението си, а не сам да нарушава законите. Нарушението е допринесло за формиране на негативен морален облик на самата правоохранителна институция и това безспорно води до извод, че държавният служител не е спазил изискването на т.19 от Етичния кодекс за поведение на държавни служители в МВР.

Е. кодекс изисква поведение, с което да се пази доброто име на институцията, да се насърчават хората да уважават закона, като се дава личен пример с поведението и се носи отговорност за действията. В този смисъл обосновано след обсъждане на всички доказателства по делото е направен извод за наличие на допуснати от мл. експерт Д. С. нарушения на посочените в административния акт конкретни норми от Етичния кодекс.

Под "престиж на службата" следва да се разбира авторитетът на служителите на МВР пред обществото. Не е задължително да бъде уронен престижът на службата, а е достатъчно да бъде налице реално застрашаване с намаляване или загубване на доверие от страна на обществото в полицейската институция.

Съдът счита, че в оспорената заповед ДНО е изложил подробни мотиви относно квалификацията на деянието като тежко нарушение на служебната дисциплина. Ответният административен орган в производство, чиято е доказателствената тежест да установи законосъобразността на наложеното наказание, в случая доказва извършеното нарушение на служебната дисциплина от жалбоподателката.

Извършените от служителката конкретни действия безспорно са в противоречие с правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, които задължават държавния служител да пази доброто име на институцията, която представлява и да насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си. В случая поведението на жалбоподателката, безспорно е насочено към незачитане на добрите нрави при спазване на обществения ред, което е неприемливо от морална гледна точка, тъй като е предприето от полицейски служител, призван да съблюдава законността и да пази доброто име на полицейската институция. Това, заедно с обстоятелството, че извършеното от нея е станало достояние на полицейски служители и служби в МВР, както и на служители от Столичния електротранспорт, както и на други граждани, води до уронване престижа на полицейската институция и е основание действията на мл. експерт Д. С. да се квалифицират като тежко нарушение на служебната дисциплина обосноваващо налагането на най-тежкото дисциплинарно наказание.

След като нарушението е безспорно установено, законосъобразно е ангажирана дисциплинарната отговорност на извършителя. ДНО е извършил пълна и всеобхватна преценка на събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, и същият

при условията на обвързана компетентност е наложил предвиденото в чл.203, ал.1, т.13 ЗМВР наказание "уволнение", налагащо се в случай на извършване на тежко дисциплинарно нарушение, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с което се уронва престижът на службата.

С оглед горното, съдът намира издадената заповед за законосъобразна, поради което жалбата като неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, което е своевременно поискано. Жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд-София град, I отделение, 43 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. В. С. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № 513з – 9511/08.08.2025 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл.204, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР във вр. с т.т. 15, 19,20, т. 28, б. „а“ и г“ от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, чл. 197, ал.1, т. 6 от ЗМВР и чл. 203, ал.1, т.13 от ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 226, ал.1, т. 8 от ЗМВР е прекратено служебното правоотношение в МВР от длъжността командир на отделение в 03 група „Опазване на обществения ред“ на сектор „Общинска полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ по допълнителния щат към щата на СДВР.

ОСЪЖДА Д. В. С., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 200.00 лв. (двеста лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението за постановяването му до страните.

СЪДИЯ: